

ning, der stammer fra landbruget og ikke er omfattet af aftalen med V og K.

Teknisk bliver det måske svært at lave et tilæg til den vandmiljøplan, som er lavet, og vi er lidt nervøse for, at det bliver svært at løse det problem, man har skabt; men vi vil gøre et konstruktivt forsøg på dog trods alt at rette lidt op på skaden. Der er stadig mulighed for at få forbedret indsatsen for det rene vand, og det kan efter vores opfattelse kun ske, hvis Enhedslisten er med.

Den finanslov, der nu bliver vedtaget, betyder også, at vi på andre områder er låst fast i det kommende år – forstået på den måde, at mange arbejdsløse stadig skal gå i arbejdsløshed eller i mærkelige aktiveringsordninger i stedet for at få et rigtigt arbejde. Det vil fortsat være sådan – og det er et af de store mysterier, som altid er interessant, når man har en gymnasieklasse eller andre på besøg og diskuterer økonomisk politik med dem – at i det kommende år vil vi stadig opleve den mærkværdighed, at der på den ene side er arbejdsløse pædagogmedhjælpere, der kun har ét ønske her i livet, nemlig at komme til at arbejde med at passe børn, og på den anden side er der børn på venteliste, selv om forældrene har det ene store ønske, måske blandt andre, at kunne få passet deres børn.

Hvis man nu satte de arbejdsløse pædagogmedhjælpere til at passe de børn, som forældrene gerne vil have passet, ved vi jo fra regnestykkerne, at det giver overskud i de offentlige kasser: Man sparer i dagpenge, man får penge ind i skat, når folk kommer i arbejde, og det, forældrene betaler for pasningen, overstiger langt ekstraudgiften ved udvidelse af dagplejeordningen. Det er da hul i hovedet at holde folk i arbejdsløshed og at fastholde børn på ventelister til daginstitutionerne, når vi ved, det ville give overskud i den ellers slunkne statskasse, hvis man kunne finde ud af at få børnene passet i stedet for, men sådan bliver det altså ved med at være et år endnu, fordi man afviser Enhedslistens forslag på området.

Tilsvarende er det helt uacceptabelt, at de ældre også efter vedtagelsen af denne finanslov – selv om der er en lille forbedring – skal mangle hjemmehjælp, når vi ved, at når en arbejdsløs kommer i arbejde som hjemmehjælper på normale vilkår, er nettoudgiften for de samlede offentlige kasser i størrelsesordenen 200-300-400 kr. om måneden. Det er et latterlig lille beløb, som man sagtens kunne finde, hvis

man ville, men det undlader man at gøre, og derfor vil der stadig være mangel på hjemmehjælp.

Vi beklager også, at det fortsat skal være forbudt, at folk med et hårdt arbejde kan lave en ordning, hvor de deler arbejdet med en arbejdsløs og samtidig deler deres løn og den arbejdsløses dagpenge, så de på den måde deler arbejdet og pengene. Det ville både være til stor fordel for den arbejdsløse og til stor fordel for dem, der undgår nedslidning, og det ville koste den offentlige sektor 0 kr. Det ville ikke koste finansministeren så meget som én øre at tillade, at folk deler arbejde, løn og dagpenge. Folk vil gerne, men de må ikke, og sådan bliver det ved med at være efter vedtagelse af denne finanslov.

Vi beklager også, at de arbejdsløse igen skal kigge i vejviseren efter bedre vilkår, at de unge fortsat skal acceptere halve dagpenge eller stadig skal fastholdes i den særlige ungesats i bistandsloven, og at SU-modtagere med børn stadig væk ikke kan få et tillæg til børnene.

Vi har stillet en lang række andre forslag, som også er blevet afvist. Vi er f.eks. kede af, at man også i det kommende år stjæler 2,6 mia. kr. fra bistandsmodtagerne, de arbejdsløse og pensionisterne. Disse personer på overførselsindkomst, som man kalder det, skulle have haft disse penge, hvis deres indtægter skulle have fulgt med den almindelige lønudvikling på arbejdsmarkedet. Men det gør man ikke, man bevarer den særlige satspulje på 2,6 mia. kr., som man har stjålet direkte op af lommerne på de arbejdsløse, bistandsmodtagerne og pensionisterne.

Her var der ellers brug for et løft, vil jeg nok sige. Vi har fået foretaget beregninger af Skatteministeriet, som viser, at realværdien af de arbejdsløses dagpenge siden starten af 1980'erne og til i dag er faldet ca. 11 pct. Det vil sige, at de arbejdsløse er gået 11 pct. ned i indkomst i løbet af de år, mens resten af samfundet har haft en indtægtsfremgang. Jeg mener, det er horribelt, og at der burde findes en løsning på det, men det sker desværre ikke.

På baggrund af dagens flygtningedebat havde det også været godt, hvis man havde fulgt Enhedslistens forslag om at oprette et særligt landevurderingsinstitut, som kan vurdere menneskerettighedssituationen i forskellige lande til brug for asylbehandlingen og måske give debatten et løft, så vi ved, hvad det er, vi taler om, når det drejer sig om at sende folk tilbage,